

Bij de mensen thuis in de Middeleeuwen

Alles in één ruimte

Ieder een eigen kamer was er in de Middeleeuwen niet bij. Je zat samen met de hele familie in één ruimte. Samen werken, samen slapen en samen eten. Bijzonder knus dus...

In de Middeleeuwen leefde je als familie in één ruimte. In die ruimte werd gewerkt én geslapen en gekookt, want een andere ruimte was er gewoon niet.

In een van de hoeken van de kamer werd het eten klaargemaakt. Het was een soort open keuken met een vuurtje. De rook trok langs de muren en door de opslagruimten naar buiten. Het graan in die opslagruimte bleef goed bewaard door de rook.

Het vuur in de keuken was het enige dat de mensen hadden om zich aan te warmen. Dat was vooral in de herfst en de winter een probleem. Maar behalve dat het steenkoud was in huis, was het er ook heel donker. De mensen konden nauwelijks iets zien, en deden dan ook heel lang over hun werk.

Bij ambachtslieden thuis stond er meestal een simpele maaltijd op tafel. Vaak was dat haverhoutpap. En heel soms: vlees en groente. Serviesgoed hadden de meesten niet. Alleen wat basisspullen voor in de huishouding: een paar aardewerken potten en wat houten borden en lepels. Meestal aten ze gewoon met hun handen.

De man stond aan het hoofd van de familie en van het huishouden. Hij moest zorgen dat de rust in het huis bewaard bleef. De familie was erg belangrijk in de middeleeuwen. Je had alleen hen om op terug te vallen als je problemen had. Als familie werkte je samen en at je ook samen.

De rijkere stadsmensen hadden behalve een woonruimte ook een boudoir. Dat was een grote stenen kamer met een open haard erin. Dat maakte het leven in de winter een stuk prettiger. Vooral adellijke vrouwen hadden zo'n lekker warm boudoir. Bij het licht van een kaars zaten ze daar vaak wat te handwerken, of te lezen.